

ŠIA DIENĄ ŠIS RAŠTAS IŠSIPILDĖ

Ačiū, broli Demosai, broli Karlai. Šakarian ar Demosai Šakarian ir broli Karlai Viljamai, ir atstovai, visi. Aš tiesiog galvoju, kad tas brolis, artojas, tiesiog išreiškė čia tai, ką ir aš norėjau pasakyti šį vakarą, jis tiesiog paėmė mano kalba tiesiai iš manęs. Kadangi, man tai patiko, aš manau, kad šis suvažiavimas, man patiko labiau nei tie, kuriuose aš esu buvęs. Aš niekada nesu matęs jokioje kitoje konferencijoje, tokio darnumo ir tokio tikro bendravimo, ir broliškos meilės. Kitas dalykas, kurį padariau, aš sutikau daugelį naujų Dangaus atstovų, naujų brolių, kuriems aš turėjau garbės paspausti ranką ir pasikalbėti.

² Tiesiog prieš keletą vakarų, aš klausiausi brolio baptisto, sėdinčio štai ten. Aš negaliu prisiminti jo vardo. [Brolis Šakarianas sako: „Irvinas”—Red.] Irvinas. Ir jis atnešė man kortelę. . . Aš manau, kad tai jo tetos, kuri sėdi čia šį vakarą. Ji išlaikė tą maldos kortelę maždaug dvidešimt metų.

³ Ji buvo atvesta į susirinkimą, bimirštanti nuo ligos, galbūt gydytojas galėtų paaiškinti, kas tai yra. Tai kažkas panašaus į raupsus, bet tai ne raupsai. Jūs tiesiog. . . Yra tam tikra operacija, jie gali iškirpti tam tikros rūšies raiščius štai čia, ar kažką, bet ji tiesiog būtų kaip augalas, galėtų tik sėdėti čia. Ir kol ji sėdėjo ten, gal jos kortelė nebuvo pakviesta ir tiesiog, ji nepateko į maldos eilę, Šventoji Dvasia nukreipė mane pas ją. Ir ji sugrįžo čia šį vakarą, sveika, ir mes už tai esame labai dėkingi. . .

⁴ [Brolis Šakarianas sako: „Broli, aš manau—manau, kad Hovardas Irvinas buvo ten kalbėjosi su jumis, bet aš manau, kad teta yra čia. Galbūt mes galėtume ją pamatyti, jeigu ji atsistotų”—Red.] Ar jūs atsistotumėte, teta. . . [„Štai ji. Pamojuokite savo ranka. Pamojuokite“. Susirinkimas ploja.]

⁵ Telaimina jus Dievas, mano sese, už jūsų didį tikėjimą Dievo Sūnumi. Tegul Jis išlaiko jus sveiką iki to laiko, kai Jis pašauks jus Namu, kai tas mirtingas apsilvilks nemirtingumu. Aš esu taip dėkingas už tai, kai pagalvoju, kad ji išlaikė šią kortelę visus šiuos metus, tada atvežė čia, ir parodė ją man šį vakarą. Jūs žinote, aš sakiau, tai kaip duona paleista ant vandens ji sugrįžta jums, kai jūs bandote pasirūpinti kažkuo kitu.

⁶ Taigi, aš taip pat turėjau privilegiją susitikti su daugeliu iš šių puikių tarnautojų, ir aš tikrai vertinu jų puikų bendravimą, ir bendradarbiavimą. Brolis Karlus pranešė man, kad grįš sekančiais metais, jei Viešpats panorės, ir jei mes būsimė čia, žemėje. Ir, taigi, aš tikiuosi, susitikti su kiekvienu iš jūsų vėl čia, sekančiais metais, ir kiekvienas su savimi, su juo ar su ja, tegul atsiveda dar po vieną delegatą.

7 Taigi čia, tiesiog yra dar vienas dalykas, apie kurį aš norėčiau šiek tiek pakalbėti, galbūt tiesiog keletą minučių.

8 Kadangi sekantis, kuris kalbės, bus Daktaras Rydas, ir ši vakarą aš nukeliavau visą kelią, du šimtus penkiasdešimt mylių, kad aš . . . padariau šią kelionę, kad išgirsčiau Daktarą Rydą. Ir tiesiog kai kas nutiko prieš tam tikrą laiką, tai ką aš norėčiau . . . Bet—bet, Daktaras Rydas, aš važiuavau tūkstantį mylių, kad išgirsčiau jį. Bet kažkas buvo . . . Nuo to laiko, kai aš čia buvau, aš važiuočiau tūkstantį mylių, kad išgirsčiau tai, ką aš išgirdau prieš kurį laiką, toki nuostabų dalyką, kažką, ko negali atskleisti tas kūnas ir kraujas. Reikia Šventosios Dvasios, kad tai padarytų. Ir pamatyti asmenį, kuris tokiu būdu padrašino mane, mano gyvenime, ir aš tikrai būsiu labai dėkingas visą savo likusį gyvenimą.

9 Ką aš norėjau pasakyti, buvo—buvo, jei man kada nors reikėtų operacijos, aš paskambinčiau gydytojui, jūs—jūs iš karto pas mane atvažiuotumėte, Daktare Rydai. Aš galiu pasitikėti žmogumi, kad operuotų, jei man to reikėtų, atsiduoti į rankas to, kuris tiki Dievu, tai—tai būtų tas, kurio aš norėčiau, kad jis mane operuotų. Ir taigi mes . . . aš tikiuosi, kad man niekada to nereikės. Bet jei reikėtų, aš norėčiau, kad tai būtų jis, ar kitas žmogus kaip jis, kuris atliktų darbą, jei jo nebūtų ten.

10 Kai kas man nutiko praeitą vakarą, tai greičiau, vakar po pietų, tai man pasirodė tikrai keista. Ir aš pasistengsiu trumpai, nes nenoriu užimti mano brolio laiko, kadangi jis ruošiasi kalbėti. Bet aš manau, tai papildo mano tarnavimą.

11 Aš—aš stebiu mažus dalykus. Tiesiog kiekvienas mažas dalykėlis man turi prasmę. Aš netikiu, kad pas krikščionį kas nors vyksta atsitiktinai. Aš galvoju, kad tai Dievo iš anksto numatyta, kadangi Jėzus pasakė, kad Jis išves viską į gerą tiems, kurie Jį myli. Taigi, todėl aš tikiu, kad kiekvienas mažas dalykėlis, mažame, nuolankiame tarnavime, kurį Jis yra man davęs, kad padėti jums žmonės, padėti visiems, ir jūs visi padėtumėte man, padedant vieni kitiems patekti į Slove. Todėl, kiekvienas mažas dalykas man turi prasmę. Bet man buvo tuo sunku patikėti, vakar po pietų, kai aš čia pamečiau savo tekstą. Aš—aš pasakysiu jums, aš niekada savo gyvenime nebuvau taip pasimetęs. Ir, tada, mano—mano žmona Kalėdoms padovanojo man naują Bibliją.

12 Mano senoji buvo visai susidėvėjusi. Aš ją turėjau beveik dvidešimt metų, man ją davė Hiustono Evangelijos bažnyčios žmonės, prieš daugelį metų, kai aš pradėjau rengti kompanijas. Ir taigi, aš tiesiog ją labai saugojau, ir aš . . . lapai ir puslapiai, užjūrio kelionės, ir aplink, kol aš . . . jie tiesiog byra. Aš paimu puslapį, galbūt iš Pradžios, ir aš turiu peržvelgti atgal, kažkur tarp Pakartoto Įstatymo, kad tai surasčiau, žinote, ten, kur aš jį tiesiog idėjau į Bibliją. Taigi, ji man gavo vieną Kalėdoms. Ir man

nesinorėjo padėti į šalį senos Knygos, Ji buvo man labai brangi. Aš pasakiau: „Jei aš išeisiu prieš Jėzui ateinant, padėkite Ją ant manęs. Tegul Ji nusileidžia kartu su manimi, ir aš pakilsiu kartu su Ja, kai mes pakilsime“. Taigi, šiaip ar taip, tai mano nuomonė.

¹³ Kaip aš pasakojau nedidelį pasakojimą. Tikiuosi, kad tai nėra šventvagiška. Bet aš nuvykau . . . Kartą žmogus man pasakė, manau tai buvo brolis Earl Pricket, susirinkime, Niujorke; ir aš sutikau vyrą, jis paklausė: „Pasakykite, ką jūs, būdamas pamokslininkas, veikiate su šiais verslininkais?“

Aš atsakiau: „Aš esu verslininkas“.

Ir jis paklausė: „Kokios rūšies verslu jūs užsiimate?“

¹⁴ Aš atsakiau: „Apdraudimu“. Taigi, jis manė, kad pasakiau „draudimu“, suprantate. Taigi aš pasakiau „Apdraudimu“.

Jis paklausė: „O kokia draudimo rūšimi jūs prekiaujate?“

¹⁵ Aš atsakiau: „Amžinuoju Gyvenimu“. Amžinu! Pasakiau: „Aš Jo nepardavinėju. Aš pats, esu tik draudėjas, ir bandau Jį išrašyti kitiems“.

¹⁶ Prisimenate vaikina, su kuriuo aš vienu metu lankiau mokyklą, ir jis buvo draudimo agentas. Taigi, draudimas yra gerai, bet aš neturiu jokio. Tada, taigi jis atėjo pas mane į namus ir pasakė: „Bili, aš norėčiau tave apdrausti“. Pasakė: „Aš pažįstu tavo brolių“. Mano brolis prekiauja Metropolitanui. Jis pasakė: „Na“, pasakė: „Aš norėčiau, norėčiau tave apdrausti“.

Aš pasakiau: „O, Vilmeri, ačiū“.

¹⁷ Ir jūs . . . jis galbūt čia ši vakarą, jo brolis, jis rašo straipsnius „Aukštutinis Kambarys“, knyga, „Aukštutinis Kambarys“. Taigi jis . . .

Aš sakiau: „Aš turiu draudimą“.

Jis paklausė: „Koki?“

¹⁸ Ir mano žmona pažvelgė į mane, tarsi aš būčiau veidmainis. Ji . . . ir aš pasakiau . . . Taigi ji paklausė: „Bili?“

Ir aš atsakiau: „Taip, aha-aha, aš turiu draudimą“.

¹⁹ Ir jis tarė: „O, aš—aš atsiprašau“, - pasakė: „Aš ne . . . aš girdėjau, kad jūs neturite jokio draudimo“.

Aš atsakiau: „Ne, aš turiu apdraudimą“.

²⁰ Ir—ir jis gaudė mane, tai ką aš sakiau. Jis paklausė: „Ką jūs pasakėte?“

Aš atsakiau: „Apdraudimą“.

Ir jis paklausė: „Na, ką jūs turite omenyje?“

²¹ Aš atsakiau: „Palaiminta garantija-apdraudimas, mano Jėzus; o, koks išankstinis Dieviškosios šlovės jautimas! Aš esu išgelbėjimo paveldėtojas, Dievo nupirktas; gimęs iš Jo Dvasios, nuplautas Jo krauju“.

²² Jis pasakė: „Bili, žinai, aš vertinu tai”. Pasakė: “Tai labai geras dalykas. Bet”, - pasakė, - “sūnau, bet tai nepaims tavęs iš čia, į kapines.

²³ Aš atsakiau: „Bet Jis mane paims iš ten”. Aš nebijau... [Brolis Branhamas ir susirinkimas juokiasi—Red.] Man nerūpi kaip patekti; bet kaip išeiti, suprantate. Taigi, aš manau, yra tai, kaip mes jaučiamės dėl viso to.

²⁴ Praeitą vakarą, kai aš paėmiau tą Bibliją, aš negalėjau rasti to teksto. Ir aš pasiėmiau tą naują Bibliją. Aš skaičiau iš senos, ir paėmiau naują, pasikišau po pažastimi, ir atbėgau čia. Ir aš atverčiau toje vietoje, ir maniau: „Na, čia, aš tikiu tai buvo Švento Jono 16:21”, ir tai iš vis nebuvo ta ištrauka.

Aš paklausiau brolio More: „Ar tai yra čia?” - „Taip”.

²⁵ Aš pažvelgiau atgal ir to ten nebuvo. Taigi aš pagalvojau: “Na, jie įdėjo puslapį—ne tą puslapį.”

²⁶ Tada čia atėjo mano brolis, brolis Stanley, jis atėjo čia; tiksliau, vyskupas Stanley. Ir aš nežinau, ką tas žmogus turėjo omenyje, aš... Tai buvo toks rūpestis, dėmesys. Jis priėjo arčiau prie manęs, ir pasakė: „Laikykis tvirtai, broli, Dievas galbūt ruošiasi kažką daryti”. Suprantate? Ir tai tiesiog padrąsino mane, galvojant tai, ką jis pasakė.

²⁷ Įdomu, ar jis suprato, kad jis pranašavo? Bet kalbėdamas su juo prieš keletą akimirku, tiesiog prieš ateidamas čia, esu tikras, kad jis suprato.

²⁸ Aš pateikiau tai savo pamoksle „*Gimdymo Skausmai*“, ir tolimesniuose. Ir mano šiek tiek grubokas būdas tai darant, apie leliją; ir kaip ji gimė ten, dugne, atsirado gyvybė, ir pradėjo augti, tiestis į saulę, krito rasa ir visa kita. Ir tada supūna tai, kas turi mirti, kad vėl gimtų, tiksliau, kad išeitų. Ir aš bandžiau vaizdingai tai pateikti apie bažnyčią.

²⁹ Tiesiog kaip gydytojas čia, jei jis nuėjo gydyti ligonio. Mes šiandien turime gydytojus, kurie sako: “Jūs galite patrinti koją, kulno galą ir išgydyti vėžį, kuris yra ant jūsų veido, suprantate.” Bet geras gydytojas neklauso tokių dalykų. Jis gydo pacientą pagal knygą, kurioje jis skaito apie medicininius tyrimus.

³⁰ Ir tokiu būdu aš bandau gydyti ligonius. Kai aš matau sergančią bažnyčią, aš nesistengiu jiems pasakyti, kad jiems reikia naujo rankų paspaudimo ar kažko, naujos organizacijos. Aš turiu gydyti pagal Knygą, kurią aš—aš žinau, suprantate. Ir taigi, kai aš matau bažnyčią, kuri atrodo, kad yra išberta tymais, aš noriu paimti tikrą Receptą, kuris, aš manau, yra teisingas, ir pritaikytas tymų atvejui, kad pašalinčiau tai iš bažnyčios; kai aš matau įeinančia nuodėme, tai tas pats būdas!

³¹ Aš bandžiau palyginti su Ezavu ir Jokūbu, ir tada parodyti laikus. Bet aš nesigilinsiu į tai. Bet pateikdamas tai paskutinėje dalyje, panaudodamas paskutinę Rašto vietą, aš sulyginau

tai, pagal Šventą Raštą, kaip Jėzus ir pasakė, kad taip bus, ką pagrindinis Daktaras pasakė, kokia bus bažnyčios būklė paskutinėmis dienomis: „Tai bus Laodikija; turtinga, akla, nuoga, pasigailėtina bažnyčia“, ir ji bus sulyginta su Sodomos dienomis. Taigi, mes žinome, kad tai Tiesa. Jei jūs atkreipėte dėmesį, istoriškai, Jis pirma sulygino tai su Nojaus Dienomis, ir tada su Sodomos dienomis. Ir tai tiesiog atkeliavo tokiu pat būdu.

³² Ir istoriškai, daugelį kartų, tai pasikartoja, istorija kartojasi, taip pat ir—ir Biblijos pažadai. Pavyzdžiui, kaip Mato 3, kur tai pasakyta: „Iš Egipto Aš pašaukiau Savo sūnų“. Taigi, jeigu pažvelgtume į ką tai nurodo, tai buvo Jokūbas, Jo sūnus, Jis pašaukė iš Egipto; tai buvo Jo jaunesnysis sūnus. Bet Jo vyresnysis Sūnus, Jėzus, taip pat buvo pašauktas iš Egipto. Taigi tai turėjo sudėtinį atsakymą.

³³ Taigi, matant kaip jie ėjo, kalbėdami apie tai, ir tada iš to aš pateikiu savo mintis. Ir aš nuėjau nuo . . . nuo pakylos, ir išėjau. Mano vaikai, keliaudami namo, norėjo, kad sustočiau kažkur čia, ir paimečiau sumuštinių. Ir aš nuėjau, žmona pasakė: „Bili, aš taip susinervinau, kad nežinojau, ką daryti“. – Pasakė: „Aš tau daviau tą Bibliją“.

³⁴ Aš pasakiau: „Ne tu juos parašei, ir ne tu sudėjai juos kartu, brangioji“.

³⁵ Ji pasakė: „Bet tiesiog pagalvok, aš—aš daviau tau Bibliją, kurioje buvo defektas“.

Aš pasakiau: „Na, galbūt jo ir nebuvo“.

³⁶ Ir, taigi, vienas iš vaikų ją paėmė ir mes pradėjome čiupinėti puslapius. Ne, viskas atrodė gerai. Bet tiesiai apačioje, ten buvo du puslapiai, susiklijavę kartu, suprantate, ir 16 skyrius buvo šioje pusėje, o tada 16-os dalies tęsinys, perėjo į kitą pusę. Ir 17-as prasidėjo . . . suprantate, tai tiesiog tobulai, tiksliai taip pat, kitoje pusėje. Ir šis Indianos popierius, labai plonas, susiklijavo kartu, ir aš visą laiką skaičiau 17-ą skyrių, vietoje 16-to skriaus.

³⁷ Ir aš pagalvojau: „Dieve, kodėl Tu tai padarei? Kodėl tai turėjo įvykti?“ Tai, mano jausmai, žinote, kad pamatyčiau, dėl ko visa tai buvo, kadangi aš manau, jog niekas nevyksta atsitiktinai. Ir aš galvoju apie paguodą, brolio, esančio čia, kuris atėjo ir pasakė man: „Laikykis tvirtai, jis, būdamas kunigas, ‚laikykis tvirtai, gal Dievas ruošiasi kažką padaryti‘ ar kažką panašaus. Ir aš pagalvoju: „Kaip tai galėtų būti?“

³⁸ Ir tada, sėdint čia, tai atėjo man, trenkė lyg perkūnas iš Dangaus. Taigi, tai gal neturi jums jokios prasmės, bet tai turi prasmę man, suprantate.

³⁹ Aš prisimenu, Luko 4-ame skyriuje, kai Jėzus įėjo į sinagogą Nazarete, kur Jis buvo užaugęs, ir kaip Jam buvo įprasta eiti į bažnyčią . . . į sinagogą, Sabato dieną. Kai Jis tai padarė, mes

pastebime, kad kunigas padavė Jam Bibliją, Ritinį-Rankrašį. Jėzus, žiūrėdamas į Ritinį, surado tam tikrą vietą, Izaijo 61, ir Jis perskaitė Raštą. Tada Jis perdavė Bibliją atgal tarnautojui. Ir tada, kai Jis atsisuko į auditoriją, visų akys buvo nukreiptos į Jį. Ir Jis pasakė:

... *Šią dieną šis Raštas išsipildė*...

⁴⁰ Ir mes žinome, koks savitas buvo šio Rašto skaitymas, nes Jis tiesiog paėmė 1 ir 2 eilutes, iš Izaijo 61:1 ir 2. Tačiau Jis perskaitė iki: „Viešpaties Dvasia yra ant Manęs, sutvarstyti sudužusias širdis, ir (duoti) gydyti ligonius, atverti akis akliems, ir pamokslauti priimtinus Viešpaties metus“, ir tada Jis sustojo. Nes, sekantis dalykas buvo teismo paskelbimas; tai priklauso Jo Antrajam Atėjimui, o ne Jo pirmajam Atėjimui. Ir Jis sustojo, pasisuko ir tarė: „Šią dieną šis Raštas išsipildė“. Kaip tiksliai tai buvo!

⁴¹ Ir koks—koks tai buvo teiginys mokytojams ir žmonėms, kurie ten buvo, kad Jis galėjo tai aiškiai pateikti žmonėms: „Šią dieną šis Raštas išsipildė“. Nes čia Jis buvo, Mesijas, tačiau jie nepatikėjo tuo. Čia Jis buvo, tos valandos Pateptasis. Kiekvienas Jo tarnavimo tarpsnis, nuo pat Jo gimimo, įrodė tai, kuo Jis buvo, tačiau jie negalėjo tuo patikėti. Koks teiginys! Bet Jis šiandien galėtų pasakyti...

⁴² Ir jei žmogus atmerktų savo akis, jie būtų sužinoję, kokią dieną jie gyveno, nes tai buvo Jo valanda, nes Jis buvo tiesiai ten, darydamas tai, ką sakė Raštai, visi pranašai, kurie sakė kas įvyks tą dieną. Čia Jis darė tiksliai tai, ką Dievas išpranašavo, kad įvyks! Kaip jie nepastebėjo to? Jie turėjo iš karto atpažinti, matydami koks buvo Jo tarnavimas. Tai yra Mesijas. Jie būtų tai atpažinę, kadangi Jis pasakė: „Raštas išsipildė.“

⁴³ Aš galvoju apie šią dieną. Ir atkreipkite dėmesį, tai buvo kunigas, padavęs Žodį. Žodis buvo perskaitytas ir gražintas kunigui. Ir paskutinė citata iš mano teksto, kurią aš turėjau, ir žemiau užrašyta mano Rašto vieta, Švento Luko 17:30, kur, Jėzus nurodo tas dienas, kuriose mes gyvename „turtinęs Laodikijos amžius“, tačiau išsiskiriančios politikoje, bažnytinėje politikoje ir valstybinėje politikoje, išsiskiriančios ant kiek tik gali. Ir tada Jis tarė: „Kaip tai buvo Loto dienomis, taip bus ir ateinant laiko pabaigai“, atkreipkite dėmesį ką Jis čia pasakė: „tą dieną, kai Žmogaus Sūnus bus apreikštas“.

⁴⁴ Suprantate: „Dienomis, kai bus apreikštas Žmogaus Sūnus!“ Aš noriu atkreipti jūsų dėmesį.

⁴⁵ Suprantate, Jis atėjo trijuose varduose. Jis atėjo kaip Žmogaus Sūnus, kuris buvo pranašas. Ir tada, ką Jis padarė, Jis įrodė Savo tarnystę, būdamas pranašu. Mes visi tai žinome. Kiekvienas iš mūsų tai žino. Jis niekada nesakė, kad Jis buvo Dievo Sūnus; Jis sakė, kad Jis buvo Žmogaus Sūnus. Taigi, šiandien Jis yra Dievo Sūnus, kurį Jis sugražino, ir dabar

Jis yra Šventosios Dvasios pavidale, nematomas Asmuo; bet vis tik, Dievas, Dievo Sūnus. Tūkstantmetėje karalystėje, Jis sėdės Savo Tėvo Sošte, kur Jis bus Dovydo Sūnus. Pirmą Jis apreiškė Save kaip Žmogaus Sūnus, pranašas; šiame amžiuje, per bažnyčios periodus, Žmogaus Sūnus. . . arba Dievo Sūnus; ir kitame amžiuje, Dovydo Sūnus. Trys sūnūs!

⁴⁶ Bet jūs pastebėjote čia, Jis pasakė, kad bažnyčios amžiaus pabaigoje, tai bus tokioje sumaištyje, kol Jis dar kartą pasirodys, kaip Žmogaus Sūnus, „kai atsiskleis Žmogaus Sūnus.“ Kaip atitinka tas vakarykštis susipainiojimas! Ir aš tikiuosi, jūs nepraleisite to.

⁴⁷ Mes turėjome Dievo Sūnaus apreiškimą, tačiau paskutinis pažadas, kurį gavo Abrahama, prieš atsirandant sūnui. . . arba jam pasirodant, tas, kuris jam buvo pažadėtas; prieš pasirodant pažadėtam sūnui, Dievas apsireiškė ten, Sodomoje, kaip Pranašas, Žmogus kūne, Dievas. Elohimas, kaip aš girdėjau, prieš kurį laiką kažkas sakė, kad tai Dievybė kūniškai buvo Jame. Jis buvo pilnatvė. Elohim yra Dievybės pilnatvė, kūniškai. Ir mes atkreipėme dėmesį, ten, kai Lotas pamatė. . . Kai Abraomas pamatė Jį ateinantį, jis tarė: „mano Viešpatie“. Ten Jų buvo trys. Ir ten, Sodomoje, Lotas, pamatė du, ir pasakė: „mano viešpačiai“, apreiškimo stoka. Taigi, atkreipkite dėmesį, kas čia įvyko, kai Jis atėjo, kaip Jis apreiškė Save.

⁴⁸ Ar galėtume mes ne, ar galiu aš to nesakyti, jei aš būčiau sutelkęs visa savo dėmesį, suprantate, broli pranašavo, kai jis man sakė, ką jis padarė! Šią dieną! Stebėkite, ką Jis padarė iškart po to, kai perskaitė tą Rašto vietą. „Tomis dienomis, kai Žmogaus Sūnus“, ne žmogus, ne žmogaus būtybė, „Žmogaus Sūnus vėl apreiškė Save tarp Savo tautos“. Šios dienos pažadas, mes dabar gyvename, kurioje mes dabar gyvename, išsipildė prieš mūsų akis. Jis nedelsdamas atsisuko į susirinkimą, ir dešimt ar dvylika, nesvarbu kiek ten buvo žmonių, nepažįstamų, Jis padarė lygiai tą patį, ką Jis padarė ir Sodomoje. Šią dieną šis Raštas buvo akivaizdžiai apreiškiamas prieš jus. Prieš jus buvo apreiškta tiesa.

⁴⁹ Tada, mano broli, sese, atstovai, tarnautojai, kas jūs bebūtumėte čia, Dievo vaikai, kaip arti mes esame iki Jo Atėjimo? Jeigu dabar mes matome Raštą, kurį Jis pažadėjo, tiesiog prieš tai, kai ugnis krito ant Sodomos ir sudegino ją, ir su tuo palygino šią dieną, ir matant išsipildantį Raštą, tiesiai prieš mūsų akis, ant kiek tada arti mes esame prie Dievo Sūnaus Atėjimo? Kaip arti yra Rašto pasireiškimas, kaip Jis tai padarė per Abrahama, iškeldamas Bažnyčią, kaip provaizdį, kur Jis buvo pažadas Bažnyčiai! Ir taigi, mes sužinome, Abrahamo natūrali sėkla, kaip jiems nepavyko. Bet karališkoji Abrahamo sėkla, kuri yra pagal tikėjimą pažadėtu Žodžiu, šiandien yra akivaizdžiai pasireiškusi žemėje. Mes esame laiko pabaigoje, mano broli, sese. Mes esame pabaigoje.

⁵⁰ Ir mes neturime kito provaizdžio. Aš turiu nustatyti provaizdžius pagal Raštus, kadangi aš neturiu pakankamai išsilavinimo, kad parodyčiau tai žodžiais ir visa kita. Aš naudoju provaizdį. Bet jei aš matau šešėliuose... Jei aš niekada nesu matęs savo rankos, ir aš matau šešėlį, aš žinau, kad aš turėjau penkis pirštus. Ir tokiu būdu jūs turite žiūrėti Senojo Testamento Raštų provaizdžius. Ką tai daro? Tai išpranašauja. Ir Jėzus sakė, kad Sodoma dabar buvo laikų pabaigos ženklų. Ir tame pačiame Rašte, kur buvo pažadėta Sodomos miestui, tas pats Raštas, kuris išsipildė Sodomai, kaip Jėzus pasakė, kad tai vėl pasikartos šiomis dienomis; ir tai tapo žinoma šiandien, tiesiai prieš mus.

⁵¹ Telaimina jus Dievas. Nepraleiskite to. Ir jeigu kitais metais aš jūsų čia nepamatysiu; kai jūs lipsite Auksiniais Laiptais, aš viliuosi susitikti su jumis štai Ten. Telaimina jus Dievas.

[Susirinkimas ploja. Sesuo kalba kitomis kalbomis, ir tada ji duoda išaiškinimą. Brolis prieina prie garsiakalbio ir veda susirinkimą giesmėje, „*Jis Greitai Ateis*“, ir protarpiais komentuoja. Tuščia vieta juostoje. Brolis tęsia giesmę „*Jis Greitai Ateis*“, ir protarpiais komentuoja. Tuščia vieta juostoje—Red.]

⁵² Tėve, mes esame... [Tuščia vieta juostoje—Red.] Pagal Raštus, mes matome prieš mus apreišką paskutinį ženklą ir provaizdį. Jėzaus Kristaus pasakyti Žodžiai sakė, kad tai yra. Tiesiog kaip buvo ir Sodomoje, mes matome, kad pasaulis yra tokioje pat būklėje, mes matome, kad bažnyčia yra tokioje pat būklėje, mes matome, kad Išrinktieji yra iššaukiami iš visų denominacijų; Gyvenimas, kuris yra ten, dabar išeina, kad priimtų Sėklos formą. Mes meldžiame, Dangiškasis Tėve, kad mes greičiau pabustumė.

⁵³ Kaip brolis ką tik pasakė, jis matė prieš savo veidą, ir kai jo akys buvo užmerktos, tiesiog masės ėjo prieš jį. O Dieve, mes jaučiame, kad yra dar daugybė nepaliestų. Padėk mums, brangus Dieve. Tegul mes išeisime iš šio susirinkimo su šiuo perspėjimu mūsų širdyse, žinodami kad šiandien Raštas išsipildė. Jėzaus vardu. Amen.

⁵⁴ [Brolis Demos Šakarianas sako: „Aleliuja. Mūsų redaktorius, Džery Džensonai, ar jūs užliptumėte čia? Jo—jo uošvienė yra be sąmonės, teisingai. Jis ką tik sužinojo. Ir jie yra Evangelijos tarnautojai, Keturių kvartalų tarnautojai. Ar mes tiesiog... Jis yra, aš žinau, kad jis yra labai prislėgtas. Ir, ir tiesiog...”—Red.] Tiesiog tik dabar sužinojo, tik dabar tai išgirdo? [„Taip.“] Ar jie čia? [„Ne, jie, jie yra Los Andžele. Komoje.“]

⁵⁵ Dievui nėra skirtumo atstume. Jis yra visur esantis. Jis turi būti, kad būtų Dievu. Patys didžiausi dalykai, kuriuos aš žinau, kurie buvo įvykdyti, mano nuolankioje tarnystėje, tai per telefoną, ar kažkam skambinant, didingi dalykai įvykdavo. Susitarkime kartu, kad Dievas išgydys tuos sergančius žmones.

⁵⁶ Brangus Dangiškasis Tėve, mes, maldoje, atnešame juos Tavo Akivaizdon. Mes žinome, kad vieną naktį ten buvo apaštalas, kuris buvo atskirtas nuo visos veiklos; jis buvo kalėjime ir sekančią dieną jam ruošėsi nukirsti galvą. Ten Jono Morkaus namuose jie turėjo maldos susirinkimą, ir tiesiai ten, tose vidinėse kamerosose, nužengė tas pats Ugnies Stulpas, kuris sekė paskui Izraelio vaikus, ar Izraelio vaikai sekė Juo per dykumą; nužengė tiesiog į vidų, dėl to maldos susirinkimo, ir atvėrė visas duris ir vėl išvedė išlaisvintą apaštalą į gatvę, tarnavimui.

⁵⁷ Mes suprantame, kad tie tarnautojai, misionieriai, yra dabar surišti, jie—jie netgi yra komoje. Viešpatie, Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Išgirsk mūsų maldą šį vakarą, O Dieve. Tu pasakei: „Kai meldžiatės, tikėkite, kad jūs gausite tai, ko prašote, ir jums tai bus duota“. Viešpatie, mes tikime, ir meldžiame to Jėzaus Vardu, kad Tu juos išgydysi, Viešpatie, Tavo šlovei. Tai buvo pasakyta, buvo paprašyta, taigi tegul tai bus padaryta. Amen.

⁵⁸ Telaimina jus Dievas, Džery. Jūs tikėkite su juo. [Brolis Džery Džensen sako: „Amen.“—Red.]

Broli Demos.

⁵⁹ [Brolis Demos Šakarinas sako: „Ačiū, broli Branhamai; Džery. Šlovė Dievui. Aš tiesiog norėčiau, kad vyrai trumpam atsistotų. Brolis Arganbraightas, vienas iš tarptautinių vadovų; atsistokite, broli Minerai. Džekas Moreas, atsistokite. Klifordas Ford. Doerfleinas, iš Sietlo. Čarlis Kolonelas Young. Enohas Christofersen, Turlockas. Džes Vinemore. Ike Akamine, iš Havajų salų. Tai bent, kaip palaiminta! Kaip jis palaimino mūsų sielas čia, praeitą dieną. Aš jį myliu. Jis yra mūsų JAV ambasadorius, kuris tarnavo septyniems prezidentams, Geraldas Roll; Viljamas Roll, telaimina jus Dievas, broli. Dr Rojus Marlinas...?..! Telaimina Dievas Rojau...?..! Earl Pricket“—Red.]

⁶⁰ [Brolis Šakarinas sako: „Ir broliui Branhamui buvo suteikta garbinga narystė, gyvenimo narystė, pilnai jo vardu. Ir vienas iš nedaugelio, už kuriuos balsavo tarybos direktoriai, prieš daugelį metų“.]

Ačiū, broli.

⁶¹ [Brolis Šakarinas sako: „Ir Karlas Viliams, kuris jį labai pamilo“.]

⁶² [Brolis Šakarinas sako: „Ir brolis Henris Krause, plūgu gamintojas. Dževelis Rose, mūsų sekretorius-iždininkas. Ūkininkas, Frankas Foglio...?.. . Ir aš negaliu prisiminti jūsų; aš negaliu“. Brolis sako: „Tai Derikas Fredo“. Brolis Šakarinas sako: „O, brolis Derik...?.. . kaip mes vertiname jo tarnavimą! Tai bent, ir taip nuostabu, ir—ir tiek daug! Dr. Stanley, iš Kanados, Rytų Kanados“.]

63 [Brolis Šakarianas sako: „Brolis Howardas Ervinas, matau jūs sugrižote, Howardas Ervinas. Ir mes ką tik turėjome jūsų. . . Ar tai buvo teta, kuri. . .? . . . Ji čia stovėjo prieš kurį laiką, Howardai, kol jūs buvote su jaunimu”.]

64 [Brolis Šakarianas sako: „Ir aš norėčiau pamatyti tą brolio Branhamo nuotrauką, prieš dvidešimt metų”.] Hm!

65 [Brolis Šakarianas sako: „Brolis Norvodas, brolis Norvodas iš Kanzaso miesto. Brolis Benas Smart iš Kolorado. Herbertas Bond, iš Los Andželo, vienas iš Los Andželo skyriaus direktorių, puikiai ten darbuojasi. Ir Fredas Vatson, pastorius, sėdintis štai ten, kampe. Artas Vilson čia, ir mes čia jam neturime užtektinai vietos, taigi jis sėdi ten su poniomis. Ir visos tos ponios čia, yra direktorių žmonos. Ir visi jūs nuostabūs žmonės!“]

66 [Brolis Šakarianas sako: „Ar aš praleidau kurį nors? Kai kurie iš direktorių vakar turėjo išvykti namo. Darelas Hon. . .? . . . turėjo išvykti. Taigi parodykime tiems vyrams, kad mes vertiname visas jų pastangas”. Brolija sako: „Ačiū. Ačiū”. Susirinkimas ploja. Brolis Šakarianas sako: „Amen. Ir aš nė vieno nepraleidau”—Red.]

67 [Brolis Šakarianas sako: „Broli Branhamai. Ateikite čia, broli Branhamai. Jūs atpažįstate šį vaikną?”—Red.]

Ne, pone! Daug kas pasikeitė nuo tų dienų, broliai.

[Brolis Šakarianas sako: „Ateikite čia, Hovardai”.]

68 [Brolis Šakarianas sako: „Jis buvo labai gražus vaikinai, o, jis tebėra gražus, brolis Branhamas. Ir tai puiki nuotrauka”.]

69 [Brolis Šakarianas sako: „Ir jūsų teta stovėjo čia taip pat prieš keletą akimirų. Ir gal jūs norėtumėte tarti žodį, Hovardai”.]

70 [Brolis Howardas Ervin sako: „Maždaug prieš dvylika ar penkiolika metų, teta Edit buvo išgydyta nuo Raynaudo ligos, kuri medicininiu požiūriu, kaip aš suprantu, yra neišgydoma. Aš nežinau, ar brolis Branhamas papasakojo jums aplinkybes. Ir tiesiog norėčiau žinoti, ar galiu pakalbėti apie tai keletą minučių. Tai yra jos kortelė, kurią ji gavo dėl maldos eilės. Ji taip ir nepateko į maldos eilę. Ji sėdėjo, pasodinta antroje eilėje, auditorijoje čia, Fenikse. Brolis Branhamas pamokslavo iš visos širdies, buvo pernelyg susijaudinęs, kad melstųsi už žmones. Tačiau staiga jis pažvelgė tolyn į ją, pažvelgė tiesiai į ją, ir tarė: ‚Jūs galite būti išgydyta, jei jūs to norite.‘ Ir ji išėjo iš to susirinkimo, išgydyta, ir tebėra sveika”.]

71 [Brolis Šakarianas sako: „Tai buvo neišgydoma negalia. Ar ne taip?”]

72 [Brolis Ervinas sako: „Taip. Aš suprantu, kad liga buvo neišgydoma. Ir mūsų gydytojai čia tegul mane patikslins; aš nesu medicinos specialistas. Bet aš suprantu, kad tai nervų liga, kuri paveikia taip pat, kaip ir raupsai. Nervai sustabdo—

sustabdo aprūpinimą krauju, ir galiausiai pirštai tiesiog supūna ir nukrenta. Ten buvo įmanoma viena medicininė operacija, chirurgas iš rytų, pasakojo jiems, kad jie galėtų atlikti, ir tam reikėjo nupjauti nervą štai čia; bet jei jie tai būtų padarę, tai ji būtų buvusi tiesiog kaip daržovė. Bet Dievas, Savo galinga jėga, ją išgydė, ir šiandien ji yra sveika”.]

73 [Brolis Šakarianas sako: „Paprašykime jos vėl atsistoti”.]

[Brolis Ervinas klausia: „Ar galėtumėte atsistoti, teta Edith?”]

74 [Brolis Šakarianas sako: „Ir štai ji, po dvidešimties metų”. Brolis Ervinas sako: „Prieš penkiolika metų”. Brolis Šakarianas sako: „Po penkiolikos metų”. Brolis Ervinas sako: „Prieš penkiolika metų”.]

75 Ačiū Viešpačiui! Tik vienas žmogus buvo paliktas. Mes visi vertiname brolių Šakarianą. Ar ne taip? Kiekvienas iš mūsų! [Susirinkimas ploja—Red.]

[Tuščia vieta juostoje—Red.]...būti kaip
Jezus,
Žemėje. . . būti panašiu į Jį;
Per visą gyvenimo kelionę, nuo žemės iki
Šlovės,
Viskas ko aš prašau, tai būti kaip Jis.

Melskimės.

76 Dangiškasis Tėve, mes galime įsivaizduoti šį vakarą Tave, stovintį šalia prie sienos, ir stebintį praeinančius žmones, dedančius į Dievo išdą. Ir Tu matei praeinančią tą našlę, su nedidele pinigų suma, tiesiog keletas grašių jos dešimtinės, tikriausia turėjo vaikų namuose, bet ji buvo suinteresuota Karalyste. Nėra abejonės, kad šį vakarą tai vėl buvo pakartota. Buvo daugybė žmonių, kurie sudėjo beveik viską, ką jie turėjo, tiesiog čia į paaukojimus, nes prieš mus buvo parodyta, kad yra poreikis, ir mūsų širdys yra tame, Tėve.

77 Aš dažnai galvoju, jei aš būčiau stovėjęs ten, ir žvelgęs į tą našlę, aš būčiau pribėgęs prie jos ir pasakęs: „Nedaryk to, sese. Mums—mus to nereikia”. Bet galbūt tai būtų buvę neteisinga. Tu niekada nepasakei jai, kad to nedarytų. Tu tiesiog stovėjai ir stebėjai ją, kaip ji tai daro, nes Tu žinojai jos širdį, ir kad Tu atlyginsi jai už tai.

78 Tėve, aš žinau, kad Tu žinai kiekvienos širdies ketinimus, kurie įdėjo čia, šį vakarą, ir dėl ko tai padarė. Tai dėl Karalystės, Viešpatie, kad. . . šis darbas, kuriuo mes taip džiaugėmės, ir tas visų didžiųjų pasaulio denominacijų bendravimas, Viešpatie. Mes jaučiamės tokie privilegijuoti žmonės, būdami čia šį vakarą Dievo Akivaizdoje, jausdami tą ateinantį ir pasireiškiantį didį Žodį, įrodantį, kad Dievas yra tarp mūsų!

⁷⁹ Dieve, suteik kiekvienam čia esančiam tai, ko jiems reikia. Mes dabar meldžiame, kad Tu palaimintum paaukojimus, kad jie būtų panaudoti pagal paskirtį. Mes to prašome Jėzaus vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas.

ŠIA DIENA ŠIS RAŠTAS IŠSIPILDĖ LIT65-0125
(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1965 m. Sausio 25 d. pirmadienio vakarą, Tarptautiniame Pilnos Evangelijos verslininkų suvažiavime, Ramados viešbutyje, Fenikse, Arizonoje, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org